കുട്ടിപ്പട്ടം

CHMHSS POOKOLATHUR

"Oh My Lord! Increase me in my Knowledge."

CHM HIGHER SECONDARY SCHOOL

POOKOLATHUR - MALAPPURAM EDUCATIONALDIST
PULPPATTA - MANJERI - KERALA - INDIA
Estd:1976

CHIEF EDITOR

SUNIL KUMAR.P

STAFF EDITOR
KITE MASTER

SEMEER PAIKKAT

STUDENT EDITOR

MISNA MOL TK

LK LEADER

MUHAMMED SANEED P

KITE MISTRESS

SEMEERA.PP

EDITORIAL BOARD

MUHAMMED SHIBIN KK

ANFAS KT

MOHAMMED FAYID

HIBA FATHIMA OP

FATHIMA NAJA K

MUHAMMED MIKDAD P

editorial

മനുഷ്യന്റെ വിജയ വഴിയിൽ
മന്ദസ്മിതം ളുകി
മാനത്തോളം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന
മാണിക്യ കല്ലുകളാണ് പാഠശാലകൾ

പുതുതലമുറയ്ക്ക് അറിവിന്റെ
പുത്തൻ വാതായനങ്ങൾ തുറന്ന്
പ്രദേശവാസികളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ ചിറകിലേറ്റി
പ്രവിശാലമായ വിഹായസ്സിലേക്ക് കുതിച്ചുയരുന്ന
പൂക്കൊളത്തൂർ സി.എച്ച് എം ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ

വിജ്ഞാന സാഹിത്യ ലോകത്തേക്ക്
ഉയർന്നു പറക്കാൻ ഒരു കുട്ടിപ്പട്ടം
ഇനി നിങ്ങളിലേക്ക്

SEMEER PATHANAPURAM

Our Manager

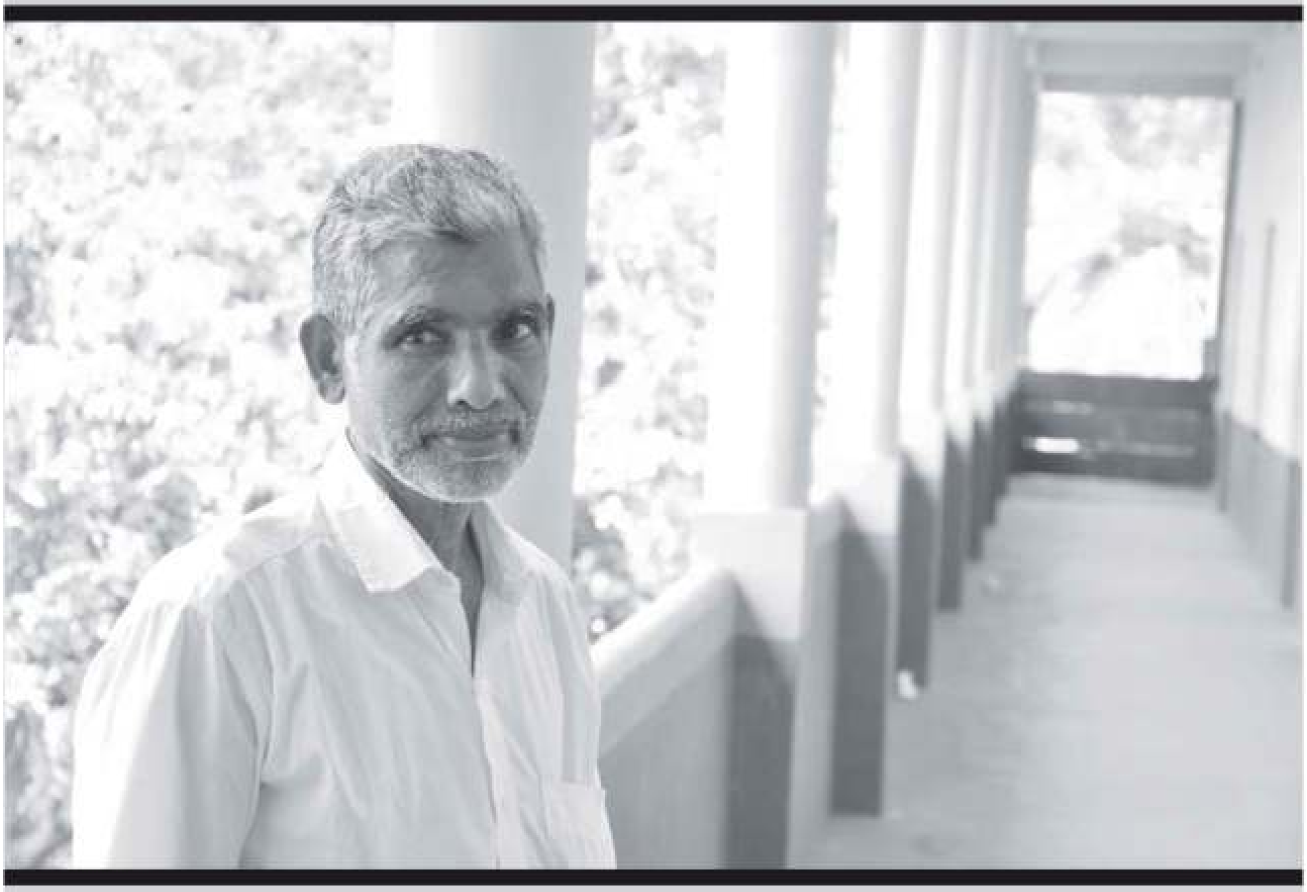

ഒ.പി. കുഞ്ഞാപ്പുഹാജി

PRINCIPAL

ABDULMAJEED. M

HEAD MASTER

SUNIL KUMAR. P

PTA PRESIDENT

E. ABOOBACKER

MTA PRESIDENT

RAJASREE

Dpty HM

ANIRUDHAN. C

STAFF SECRETARY

ABDULSALAM. OPN

Dpt STAFF SECRETARY

HASEENA MP

ഇവർ വിരമിക്കുന്നു

ABDUL MAJEED M
PRINCIPAL

LATHA P
HST MALAYALAM

താളുകളിലൂടെ

9 കാട്ടുപൂക്കളും മുത്തശ്ശിക്കഥകളും

നേര് 10

12 കാറ്റിന്റെ വിളി

കടൽക്കാറ്റ് 16

17 ലഹരിയുടെ പിടിയിൽ

Drug Abuse 18

20 ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങൾ

ബാല്യം 21

22 ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ

കടൽ 23

കാട്ടുപൂക്കളും മുത്തശ്ശിക്കഥകളും

Hiba fathima op

കൊച്ചുമണിക്ക് പത്തു വയസ്സ്. മുത്തശ്ശിയുടെ കൂടെയാണ് അവന്റെ താമസം. കുന്നിൻ ചെരുവിലെ ചെറിയ വീട്. വീടിനു ചുറ്റും കാട്. പകൽ മുഴുവൻ കാട്ടിലൂടെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന കൊച്ചുമണിക്ക് വൈകുന്നേരമാണ് ഇഷ്ടസമയം. മുത്തശ്ശിയുടെ കഥകൾ കേൾക്കാനുള്ള സമയം.

അന്നേരം വരാന്തയിൽ ഇരുന്ന് മുത്തശ്ശി വെറ്റില മുറുക്കുകയാണ്. കൊച്ചുമണി ഓടിയെത്തി, മുത്തശ്ശിയുടെ മടിയിൽ കയറി ഇരുന്നു. "മുത്തശ്ശി, ഇന്ന് ഏത് കഥ പറയുമേ?" - കൊച്ചുമണി ചോദിച്ചു.

മുത്തശ്ശി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "ഇന്ന് കാട്ടുപൂക്കളുടെ കഥ പറയാം." കൊച്ചുമണി കണ്ണുകൾ വലിച്ചു. കാട്ടുപൂക്കളെ അവൻ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

മുത്തശ്ശി തുടർന്നു, "കാട്ടിൽ പലതരം പൂക്കളുണ്ട്. ചുവപ്പും വെള്ളയും നീലയും നിറങ്ങളിൽ പൂക്കുന്നത്. അവയെല്ലാം കാടിന്റെ കാവൽക്കാരാണ്. മൃഗങ്ങളെയും മരങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നു." കൊച്ചുമണി അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു, "പൂക്കൾ എങ്ങനെ കാവൽക്കാരാവും?"

മുത്തശ്ശി വിശദീകരിച്ചു, "പൂക്കളുടെ മണവും നിറവും മൃഗങ്ങളെ ആകർഷിക്കും. അവ പൂക്കൾക്കരികെ വരുമ്പോൾ, അവിടെ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മറ്റ് മൃഗങ്ങളെ കാണാതെ പോകും. അങ്ങനെ കാട് സന്തുലിതമായി നിലനിൽക്കുന്നു."

കൊച്ചുമണി ചിന്തിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം കാട്ടിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ പൂക്കളെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവയുടെ നിറവും മണവും ആസ്വദിക്കുകയും അവയുടെ രഹസ്യ കാവല് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും. മുത്തശ്ശിയുടെ കഥകൾ കൊച്ചുമണിയുടെ കാടിനോടുള്ള ഇഷ്ടം വർധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. കാട് അവന് വെറുമൊരു വനമല്ല, മറിച്ച് കഥകളും രഹസ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ, സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു ലോകമായി മാറി.

Misna mol

നേര്

സത്യം എന്ന സൂര്യകിരണം,
ഹൃദയത്തിൽ വിരിയുന്ന പൂവ്.
കള്ളത്തിന്റെ കരിമേഘം തൂത്തുമാറ്റും,
സൂര്യപ്രകാശം പെയ്യും നേര്.

വാക്കിൽ നേര്, പ്രവൃത്തിയിൽ നേര്,
മനസ്സിൽ നേര്, ചിന്തയിൽ നേര്.
നന്മയുടെ വഴി തെളിയിക്കും നേര്,
സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറയാവും നേര്.

ചെറിയ കള്ളം വലിയ വഞ്ചന,
നേരിന്റെ വഴിയിൽ സമാധാനം.
സ്നേഹവും വിശ്വാസവും നേരിൽ പൂക്കും,
സന്തോഷത്തിന്റെ പാട്ട് പാടും നേര്.

അധർമത്തിന്റെ ഇരുട്ടിൽ നേരിന്റെ ദീപം,
സത്യത്തിന്റെ വഴി കാട്ടും നക്ഷത്രം.
നേരിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്ക നമ്മൾ,
സത്യലോകം സൃഷ്ടിക്കാം നമ്മൾ.

CHMHSS POOKOLATHUR

CHMHSS POOKOLATHUR

ഇവർ നമ്മുടെ അഭിമാനം
സ്കൂളിൽ നിന്ന് ജില്ലാ ക്യാമ്പിൽ
പങ്കെടുത്തവർ

PROGRAMMING

MUHAMMED SHIBIN KK

ANIMATION

ANFAS KT

ANIMATION

MOHAMMED FAYID

Congratulations

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്
CHMHSS POOKOLATHUR

nesha muneer

കാറ്റിന്റെ വിളി

കാട്ടിൽ നിന്നും വീശുന്ന തണുത്ത കാറ്റ് ലക്ഷ്മിയുടെ മുടിയിൽ കളിചിരിച്ചു. പഴയ തേക്കുമരങ്ങൾ കാറ്റിൽ മന്ത്രിച്ചു. അവരുടെ കഥകൾ കേൾക്കാൻ ലക്ഷ്മി വീടിന്റെ പുറത്തെ വരാന്തയിൽ ഇരുന്നു. അവൾക്ക് പതിനാറ് വയസ്സ്. കൗമാരത്തിന്റെ ആകാംക്ഷകളും സ്വപ്നങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രായം. പെട്ടെന്ന്, അകലെ നിന്നും ഒരു മേളം കേട്ടു. ഒരു മുരളിയുടെ ശബ്ദം. ലക്ഷ്മി കൗതുകത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു. കാട്ടിലേക്ക് നോക്കി. അവിടെ, മരങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ ഒരു രൂപം നീങ്ങുന്നത് അവൾ കണ്ടു. ഒരു ആൺകുട്ടി. അവന്റെ കയ്യിൽ മുരളിയുണ്ട്. അവൻ ലക്ഷ്മിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു. പിന്നെ വേഗം കാട്ടിലേക്ക് മറഞ്ഞു.

ലക്ഷ്മി ആശ്ചര്യത്തോടെ നിന്നു. അവൾ കാട്ടിലേക്ക് പോകാൻ പാടില്ലെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപകടം പതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണത്. പക്ഷേ, ആ കുട്ടിയുടെ ചിരി അവളെ വലിച്ചടുപ്പിച്ചു. അവൾ കുറച്ച് കൂടെ നടക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മരങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ, കാട്ടുപൂക്കളുടെ മണത്തോടൊപ്പം അവൾ നടന്നു.

കുറച്ച് ദൂരം നടന്നപ്പോൾ, ലക്ഷ്മി ഒരു ചെറിയ വെള്ളച്ചാട്ടം കണ്ടു. അതിനരികിൽ ഒരു പഴയ കല്ലുപാലം കണ്ടു.

പാലത്തിന്റെ അപ്പുറത്ത് ആ കുട്ടി നിൽക്കുന്നു. അവൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചു. ലക്ഷ്മി പാലത്തിലേക്ക് നടന്നു. പക്ഷേ, പാലം പഴകി ദ്രവിച്ചിരുന്നു. അവൾ പാലത്തിന്റെ മധ്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ പാലം ഇളകി. ലക്ഷ്മി ഭയന്നു പോയി.

ഇതെവിടെ എത്തിപ്പെട്ടു എന്ന ചിന്ത അവളെ അലട്ടി. അപ്പോഴാണ് അവൾ കാട്ടിലൂടെ ഒരാളുടെ നടത്തം കേട്ടത്. ഒരു വൃദ്ധൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. അദ്ദേഹം കരുണയോടെ ലക്ഷ്മിയെ പാലത്തിൽ നിന്ന് കരയിലേക്ക് കയറ്റി.

"കുട്ടിയേ, ഇവിടെ വരാൻ പാടില്ലായിരുന്നു," വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു. "കാട് അപകടകരമാണ്."

ലക്ഷ്മി തലകുനിച്ചു. അവൾ തെറ്റു ചെയ്തു എന്നറിഞ്ഞു. വൃദ്ധൻ തുടർന്നു, "എന്നാൽ, നിന്നെ ഇവിടെ കണ്ടതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. ഞാൻ ഈ കാടിന്റെ കാവൽക്കാരനാണ്. ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്കാണ്. നിന്റെ സംസാരം എനിക്ക് സന്തോഷം നൽകി."

ലക്ഷ്മി വൃദ്ധനെ നോക്കി ചിരിച്ചു. അവൾക്ക് അപ്പോൾ കാട് അത്രയും ഭയാനകമായി തോന്നിയില്ല. അതിൽ ഒരു നിഗൂഢതയുണ്ട്, സൗന്ദര്യവും.

വൃദ്ധൻ തുടർന്നു, "എന്റെ പേര് വനവാസി. നീ എന്താണ് പേര്?"
"ലക്ഷ്മി," ലക്ഷ്മി മറുപടി പറഞ്ഞു. "എനിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകണം."
വനവാസി മന്ദസ്മിതം ചെയ്തു. "സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാൻ പോകുകയാണ്. ഇപ്പോൾ പോകുന്നത് അപകടകരമാണ്. നീ ഇന്ന് ഇവിടെ താമസിക്കണം. ഞാൻ നിനക്ക് ഭക്ഷണവും പാർപ്പിടവും നൽകാം."
ലക്ഷ്മി സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. വനവാസി അവളെ കാടിന്റെ ഉൾവശത്തേക്ക് നയിച്ചു. അവിടെ, മരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചെറിയ ഒരു കുടിൽ കണ്ടു. വനവാസി അവിടെ തന്നെയാണ് താമസിക്കുന്നത്.
കുടിലിനകത്ത്, വനവാസി ലക്ഷ്മിക്ക് പഴങ്ങളും കാട്ടുപച്ചിലകളും കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ഭക്ഷണം നൽകി. ലക്ഷ്മി അത്ഭുതത്തോടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അവൾ ഇതുവരെ കഴിക്കാത്ത രുചികളായിരുന്നു അവ.
ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, വനവാസി തീ കൂട്ടി. അഗ്നിയുടെ ചൂടും വെളിച്ചവും ലക്ഷ്മിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. വനവാസി കാടിന്റെ കഥകൾ പറഞ്ഞു. അവിടെയുള്ള മൃഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും സസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻ വിവരിച്ചു. ലക്ഷ്മി കൗതുകത്തോടെ കഥകൾ കേട്ടു.
പെട്ടെന്ന്, കാട്ടിൽ നിന്നും ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. ലക്ഷ്മി ഭയന്നു വിറങ്ങലിച്ചു. വനവാസി അവളുടെ തോളിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം തട്ടി, "ഭയപ്പെടണ്ട. ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്."
വനവാസി തീയിൽ നിന്ന് ഒരു കരിക്ക് കത്തിച്ചു. പിന്നെ, ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു. അപ്പോൾ, ശബ്ദം നിന്നു. ലക്ഷ്മി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. വനവാസി ചിരിച്ചു. "കാട്ടിൽ ജീവിക്കാൻ, പ്രകൃതിയെ മനസ്സിലാക്കണം. മൃഗങ്ങളുമായി സഹവസിക്കണം."
രാത്രി, കുടിലിനുള്ളിൽ കിടക്കുമ്പോൾ, ലക്ഷ്മി ഓർത്തു. കാട് അപകടകരമാണെന്ന് കരുതിയിരുന്നു. പക്ഷേ, വനവാസിയെ കണ്ടുമുട്ടിയതോടെ അവളുടെ ധാരണ മാറി. കാട്ടിൽ സൗന്ദര്യവും സമാധാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു.
പിറ്റേന്ന്, സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പ്, വനവാസി ലക്ഷ്മിയെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ, അമ്മ വലിയ ടെൻഷനിലായിരുന്നു. ലക്ഷ്മിയെ കണ്ടപ്പോൾ അമ്മ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു.
ലക്ഷ്മി തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ അമ്മയോട് വിവരിച്ചു. കാട്ടിലെ സായാഹ്നം, വനവാസിയുടെ കഥകൾ, പുലിയുടെ ഗർജനം - എല്ലാം അവൾ വിശദമായി പറഞ്ഞു. അമ്മ കൗതുകത്തോടെയും

ആശങ്കയോടെയും കേട്ടു.
"ലക്ഷ്മി, കാട്ടിൽ പോകുന്നത് അപകടകരമാണ്. വനവാസി നല്ലയാളാണെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അപരിചിതരെ വിശ്വസിക്കരുത്," അമ്മ ഉപദേശിച്ചു.
ലക്ഷ്മി മൂകമായി നിന്നു. അവൾ വനവാസിയെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അയാൾ തന്നെ സഹായിച്ചതും കഥകൾ പറഞ്ഞുതന്നതും അവളുടെ മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു.
പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ, ലക്ഷ്മിക്ക് വനവാസിയെ കാണാൻ കൊതി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പലപ്പോഴും കാടിന്റെ അതിർത്തിയിലേക്ക് പോയിരുന്നു. പക്ഷേ, വനവാസിയെ കാണാനായില്ല.
ഒരു ദിവസം, ലക്ഷ്മി കാടിന്റെ അരികിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, അകലെ ഒരു മുരളിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു. അതേ ശബ്ദം. ഓർമ്മകൾ തിരിച്ചുവന്നു. വനവാസി.
ലക്ഷ്മി ശബ്ദം ഉണ്ടായ ദിശയിലേക്ക് ഓടി. അവിടെ, ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വനവാസി ഇരിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അവന്റെ അരികിൽ, കഴിഞ്ഞ ദിവസം കണ്ട ആ കുട്ടി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.
വനവാസി ലക്ഷ്മിയെ കണ്ട് ചിരിച്ചു. "നീ വീണ്ടും

വന്നല്ലോ," അയാൾ പറഞ്ഞു.
ലക്ഷ്മി വനവാസിയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന്, "എന്നെ കാണാൻ വന്നതാണ്," എന്ന് പറഞ്ഞു.
വനവാസി കുട്ടിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. "ഇവൻ എന്റെ മകൻ, ഗോപൻ. കാട്ടിൽ നിന്നും നിന്നെ കണ്ടതാണ്."
ലക്ഷ്മി ഗോപനെ നോക്കി ചിരിച്ചു. ഗോപൻ ലജ്ജിച്ചു തലകുനിച്ചു.
അന്നേ ദിവസം, വനവാസിയും ഗോപനും ചേർന്ന് ലക്ഷ്മിക്ക് കാട് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. മരങ്ങളുടെ പേരുകൾ, പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ, ഔഷധ സസ്യങ്ങൾ - എല്ലാം അവർ ലക്ഷ്മിക്ക് പഠിപ്പിച്ചു.
സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ലക്ഷ്മി വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ തയ്യാറായി. വനവാസി അവൾക്ക് കാട്ടുപഴങ്ങൾ കൊടുത്തു.
"എപ്പോഴും വരാം, ലക്ഷ്മി," ഗോപൻ പറഞ്ഞു.
ലക്ഷ്മി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് യാത്ര പറഞ്ഞു.
വീട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ മനസ്സ് ആശങ്കകളുടെയും സന്തോഷങ്ങളുടെയും ചേരുവയായിരുന്നു. കാട്ടിലെ അനുഭവങ്ങൾ അവളെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു.
വനവാസിയുടെ കഥകളും ഗോപന്റെ കളിചിരിയും അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, അമ്മയുടെ വാക്കുകളും അവളെ അലട്ടി. അപരിചിതരെ വിശ്വസിക്കരുത് എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്ന് അവൾക്കും തോന്നി.
വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ, ലക്ഷ്മി കണ്ടത് അമ്മയുടെ വിഷണ്ണമായ മുഖമാണ്. അമ്മയുടെ ടെൻഷൻ മനസ്സിലാക്കിയ ലക്ഷ്മി, താൻ വീണ്ടും കാട്ടിലേക്ക് പോയ കാര്യം പറയാൻ മടിച്ചു. പകരം, അവൾ വനവാസിയെ കണ്ട അനുഭവങ്ങൾ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. വനവാസിയുടെ നന്മയും കാടിന്റെ സൗന്ദര്യവും അവൾ വർണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞു.
അമ്മ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ട ശേഷം, "ലക്ഷ്മി, കാട്ടിൽ പോകുന്നത് അപകടകരമാണ് എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞത് മറന്നോ?" എന്ന ചോദിച്ചു. "വനവാസി നല്ലയാളാണെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. പക്ഷേ, നമ്മൾ അവനെ അറിയില്ല. അപരിചിതരുമായി സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല."
ലക്ഷ്മി നിശബ്ദയായി നിന്നു. അമ്മ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്ന് അവൾക്കും അറിയാം. പക്ഷേ, വനവാസിയെയും ഗോപനെയും ഒഴിവാക്കാൻ അവൾക്ക് മനസ്സില്ലായിരുന്നു.
പിറ്റേന്ന്, ലക്ഷ്മി ഗോപന് കാണിക്കാനായി ഒരുകെട്ട് പഴങ്ങളുമായി കാടിന്റെ അരികിലേക്ക് പോയി. പക്ഷേ, ആരെയും കാണാനില്ല. നിരാശയോടെ അവൾ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി.
ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ലക്ഷ്മി വീട്ടുജോലികൾ ചെയ്യുമ്പോഴും പഠിക്കുമ്പോഴും വനവാസിയെയും ഗോപനെയും ഓർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ വീണ്ടും കാണാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു.
ഒരു ദിവസം, വൈകുന്നേരം, ലക്ഷ്മി വീടിനു പുറത്തെ വരാന്തയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പരിചിത ശബ്ദം കേട്ടു. "ലക്ഷ്മി!"
അവൾ ഞെട്ടി തിരിഞ്ഞു. ഗോപൻ വരാന്തയിൽ നിൽക്കുന്നു! അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കൊച്ചു മരപ്പാവയും ഉണ്ടായിരുന്നു.
ലക്ഷ്മി ഞെട്ടി തിരിഞ്ഞു. ഗോപൻ വരാന്തയിൽ നിൽക്കുന്നു! അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കൊച്ചു മരപ്പാവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പിന്നിൽ വനവാസി നിഴലിച്ചു നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു.
ലക്ഷ്മിയുടെ മനസ്സിൽ ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും ഒരുമിച്ച് തിരകഥനം ചെയ്തു. "ഗോപൻ, നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വന്നു?" അവൾ ചോദിച്ചു.

ഗോപൻ ലജ്ജിച്ചു ചിരിച്ചു. "ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാണാൻ വന്നതാണ്. നിന്നോട് യാത്ര പറയാനാണ്."
ലക്ഷ്മിയുടെ ഹൃദയം ഇടിച്ചുപോയി. "യാത്ര പറയാനോ? എങ്ങോട്ട്?"
വനവാസി മുന്നോട്ട് വന്ന് പറഞ്ഞു, "ലക്ഷ്മി, കാട് ഞങ്ങൾക്ക് വീടാണ്. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്ത് കൂടുതൽ കാലം താമസിക്കാൻ പറ്റില്ല. വേറൊരു കാട്ടിലേക്ക് മാറണം."
ലക്ഷ്മി ഒന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുവന്നു. ഇത്രയും പെട്ടെന്ന് വേർപിരിയേണ്ടി വരുന്നതിന്റെ സങ്കടം അവളെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തി.
വനവാസി തുടർന്നു, "പക്ഷേ, നീ ഞങ്ങളെ മറക്കണ്ട. ഈ മരപ്പാവ നിനക്ക് സമ്മാനം."
ഗോപൻ മരപ്പാവ ലക്ഷ്മിക്ക് നീട്ടി. അത് ഒരു കുഞ്ഞു മാൻ കുട്ടിയുടെ രൂപമായിരുന്നു. കാട്ടുമരത്തിന്റെ തടിയിൽ കൊത്തിയെടുത്തത്.
ലക്ഷ്മി മരപ്പാവ വാങ്ങി, ഗോപനെയും വനവാസിയെയും ഒന്നുകൂടി നോക്കി. "ഞാൻ നിങ്ങളെ മറക്കില്ല. നിങ്ങൾ എവിടെയാണെങ്കിലും സന്തോഷമായിരിക്കണം,"വനവാസി ചിരിച്ചു.
"നന്ദി, ലക്ഷ്മി. നീയും സന്തോഷമായിരിക്കണം."
അവർ യാത്ര പറഞ്ഞു കാട്ടിലേക്ക് നടന്നു. ലക്ഷ്മി വരാന്തയിൽ നിന്ന് അവരെ നോക്കി നിന്നു. അവർ മറഞ്ഞുപോകുന്നത് വരെ അവൾ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു.
കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ, ലക്ഷ്മിയുടെ കയ്യിൽ മരപ്പാവ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് അവൾക്ക് വനവാസിയുടെയും ഗോപന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിച്ചു. അവർ അകലെയായിരിക്കാം. പക്ഷേ, അവരുമായി ചെലവഴിച്ച ദിനങ്ങൾ ലക്ഷ്മിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്നും നിറഞ്ഞുനിൽക്കും.

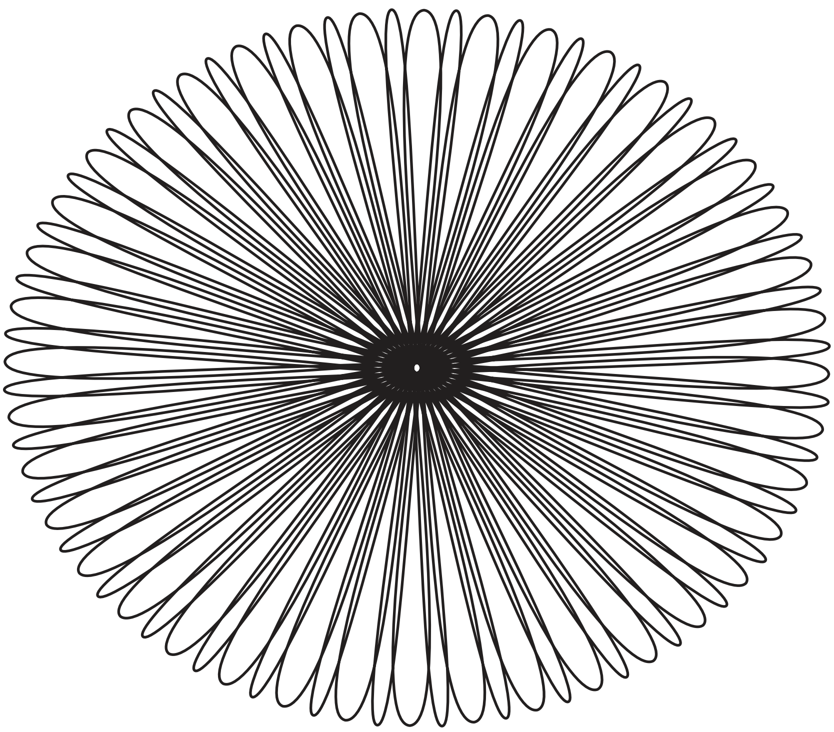

കടൽക്കാറ്റ്

fathima naja k

കടൽക്കാറ്റ് പറയുന്ന ഗീതം,
മണൽത്തരികളിൽ തഴുകുന്നു.
തെങ്ങാമരങ്ങൾ തല ഉയർത്തി,
ആകാശത്തോട് കഥ പറയുന്നു.

കുഞ്ഞുമീനുകൾ തിരകളിൽ നൃത്തം,
ഓളങ്ങൾ പാടിത്തടിക്കുന്നു.
സൂര്യകിരണങ്ങൾ ചിരിച്ചുപൊഴിയും,
പകലിന്റെ മാസ്മരിക രാഗം മുഴങ്ങുന്നു.

മണൽക്കൂടാരങ്ങൾ കുട്ടികൾ പണിയും,
ചിരികൾ കടൽക്കാറ്റിൽ ലയിക്കുന്നു
കടൽപ്പായകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പും,
മീനക്കൊയ്ത്തുകാർ പാട്ടുപാടുന്നു.

രാത്രിയാകുമ്പോൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ തെളിയും,
കടൽ വിളക്കുകളായി മിന്നുന്നു.
ഇളംകാറ്റിൽ തെങ്ങാമരങ്ങൾ പാടും,
കടൽക്കാറ്റിന്റെ ഗീതം അവസാനിക്കുന്നു.

ലഹരിയുടെ പിടിയിൽ ....
ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ

Muhammed saneed p

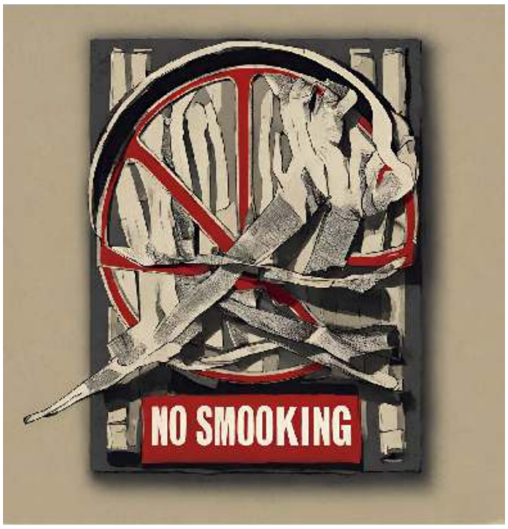

ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം ഇന്ന് ലോകമെമ്പാടും വലിയൊരു പ്രശ്നമായി നിലനിൽക്കുന്നു. മയക്കുമരുന്നുകൾ, ലഹരിപാനീയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ലഹരിവസ്തുക്കൾ ശാരീരികമായും മാനസികമായും സാമൂഹികമായും വലിയ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.
ലഹരിവസ്തുക്കൾ ശരീരത്തിലെ പ്രധാന അവയവങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. മസ്തിഷ്കം, ഹൃദയം, കരൾ, വൃക്കകൾ തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് ഗുരുതരമായ ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ദീർഘകാല ഉപയോഗം മരണത്തിലേക്ക് വരെ നയിക്കാം.
ലഹരിവസ്തുക്കൾ മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നു. ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ വിഷാദം, ഉത്കണ്ഠ, ഭ്രാന്തിലക്ഷണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഏകാഗ്രത കുറയുക, തീരുമാനമെടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട്, ഓർമ്മശക്തി കുറയുക തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു.
സാമൂഹികമായും ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ ഗുരുതരമാണ്. ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ കുടുംബങ്ങൾ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു. സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ, കുടുംബകലഹങ്ങൾ, സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടൽ തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയും കൂടുതലാണ്.
ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ കഴിയും. ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ദോഷഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികൾ നടത്തണം. ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് ചികിത്സയും പുനരധിവാസവും നൽകണം. കുടുംബങ്ങളും സമൂഹവും ഒത്തുചേർന്ന് ലഹരിവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് നമ്മെത്തന്നെയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തെയും രക്ഷിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ആരോഗ്യകരമായ ജീവിതത്തിനും സന്തുഷ്ടമായ സമൂഹത്തിനും വേണ്ടി, ലഹരിവസ്തുക്കൾക്ക് 'ഇല്ല' എന്ന് ഉറക്കെ പറയണം.

Drug Abuse

mohammed fayid

The Grip of Addiction: Exploring the Devastating Effects of Drug Abuse
Drug abuse, the harmful use of illegal or prescribed medications, has become a global scourge that devastates individuals, families, and communities. Its insidious grip extends beyond mere social stigma, leaving a trail of physical, mental, and social destruction in its wake. Understanding the detrimental consequences of drug abuse is crucial to combatting this pervasive issue and fostering a healthier society.

One of the most immediate and concerning repercussions of drug abuse is its impact on physical health. Drugs disrupt the delicate balance of the human body, causing damage to vital organs like the brain, heart, lungs, and liver. This can manifest in a multitude of health problems, including chronic conditions like respiratory diseases, heart failure, and even organ failure. The long-term consequences can be devastating, leading to shortened lifespans and a diminished quality of life for those struggling with addiction.
Beyond the physical realm, drug abuse wreaks havoc on mental well-being. The intoxicating effects of drugs can alter brain chemistry, leading to impaired judgment, memory loss, and an increased risk of developing mental health disorders like anxiety, depression, and psychosis. These conditions often lead to a vicious cycle, where individuals self-medicate with drugs to alleviate their mental distress, further exacerbating the problem.
The social costs of drug abuse are equally profound, creating a ripple effect that disrupts families and communities. Addiction can lead to financial instability, as individuals prioritize acquiring drugs over essential needs. This can strain relationships within families, leading to conflict, neglect, and even abuse. Additionally, drug abuse can contribute to increased crime rates, as individuals often resort to illegal activities to fund their addiction.
Combating the issue of drug abuse requires a multifaceted approach. Public health initiatives aimed at raising awareness of the dangers of drug use are crucial in

preventing addiction. Additionally, providing accessible and comprehensive treatment options for individuals struggling with addiction is essential. This includes not only medical attention but also access to mental health services and support groups to help individuals overcome the psychological and social challenges associated with addiction.
Furthermore, fostering strong support systems at the family and community level is critical. Creating safe spaces where individuals can openly discuss their struggles and receive support can be a powerful tool in breaking the cycle of addiction. Empowering individuals with the knowledge and resources they need to make informed choices is key to creating a society that is informed and proactive in its fight against drug abuse.
In conclusion, drug abuse is a complex issue with far-reaching consequences. Recognizing the devastating impact it has on individuals, families, and communities is the first step towards addressing this pervasive problem. By implementing comprehensive prevention strategies, providing effective treatment options, and fostering supportive environments, we can collectively work towards creating a society free from the grip of addiction.

ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങൾ

Anfas KT

ബാല്യം, ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മധുരമായ ഓർമ്മകളുടെ കലവറയാണ്. ഇടതൂർന്ന കളിയും ചിരിയും കണ്ണീരും നിറഞ്ഞ ഒരു കാലം. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും വിരിയുന്നത്.

ചെറുപ്പത്തിൽ നമ്മുടെ ലോകം വീടും പരിസരവും മാത്രമായി ഒതുങ്ങിയിരിക്കും. കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ചെടികളും മരങ്ങളും ഒക്കെ നമ്മുടെ കൂട്ടുകാരായി മാറുന്നു. രാജകുമാരന്മാരും രാജകുമാരിമാരും ആയി അഭിനയിക്കുന്ന കളികൾ, മരങ്ങളിൽ കയറി കുരങ്ങന്മാരായി തുള്ളിച്ചാടുന്നത്, കടൽത്തീരത്ത് മണൽകൊട്ടകൾ പണിയുന്നത് - ഇതെല്ലാം നമ്മുടെ ഭാവനകളെ സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നു.

ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങൾ വർണ്ണവർഷമാണ്. ഒരു ദിവസം ഡോക്ടറാകാനും മറ്റൊരു ദിവസം യാത്രികനാകാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനസ്സ്. പഠനത്തിൽ മികവ് കാണിക്കാനും കായിക മത്സരങ്ങളിൽ വിജയിക്കാനും സ്വപ്നം കാണുന്നു. ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിർണയിക്കുകയും പ്രചോദനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ, ബാല്യം എല്ലായ്പ്പോഴും സന്തോഷവും കളിയും മാത്രമല്ല. കണ്ണീരും നിരാശയും പരാജയങ്ങളും ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അമ്മയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന സ്നേഹവും അച്ഛന്റെ പിന്തുണയും ഈ വെല്ലുവിളികളെ മറികടക്കാൻ കരുത്ത് നൽകുന്നു. ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങളാണ് നമ്മെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ നെഞ്ചിലേറ്റി വലുതാകുമ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ പാതകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഈ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ചിലത് സഫലമാകില്ലെങ്കിലും, അവ നൽകിയ പാഠങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും നമ്മെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നയിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകണം. അവരുടെ കൗതുകങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള പിന്തുണ നൽകുകയും വേണം.

ബാല്യം

Muhammed shibin kk

ചെറുതേ വിരിഞ്ഞ പൂക്കൾ, ചിരിച്ചു കളിക്കുന്ന മേഘങ്ങൾ,
കുഞ്ഞു പാദങ്ങൾ മണലിൽ പതിയുന്ന ചിത്രങ്ങൾ.

കിളികളോടൊപ്പം പാടുന്ന, കാറ്റിനോടൊപ്പം ചാടുന്ന,
കുളിരുപോലെ നിഷ്കളങ്കമായ, ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങൾ.

കടൽക്കരയിൽ മണൽകൊട്ടകൾ, മരങ്ങളിൽ തൂക്കുപാലങ്ങൾ,
പൂവും കായകളും കൊണ്ടൊരുക്കിയ, കുഞ്ഞുമിട്ടായിക്കടകൾ.

അമ്മയുടെ കഥകളിലെ രാജകുമാരി, അച്ഛന്റെ കൈകളിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന സൂര്യൻ,
എല്ലാം മാജിക ലോകം പോലെ, നിറം തെളിയുന്ന ബാല്യം.

ചിലപ്പോൾ കണ്ണീരിന്റെ മഴ, ചിലപ്പോൾ പരാജയത്തിന്റെ വേദന,
എന്നാലും മാഞ്ഞ് പോകും പെട്ടെന്ന്, ചിരി തൂകുന്ന ചെറുപ്പത്തിന്റെ സന്തോഷം.

കാലം കടന്നു പോകും, മാറും കാഴ്ചകൾ,
പക്ഷേ മറക്കാതെ കാക്കും, ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങളുടെ മധുരം.

ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ

Muhammed mikdad

ബാല്യത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ, സങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ വർണ്ണങ്ങൾ തിളങ്ങുകയും സ്വപ്നങ്ങൾ ചെറിയ പട്ടം പോലെ പാറിപ്പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലളിതമായ വസ്തുക്കൾ കൊണ്ട് പലപ്പോഴും നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഈ എളിയ വസ്തുക്കൾ കുട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നു. അവ വിശാലമായ ആകാശത്തേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അഭിലാഷങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, അത്ഭുതബോധത്തിലും യുവത്വത്തിന്റെ അനന്തമായ ഊർജ്ജത്തിലും നിറഞ്ഞതാണ്.

വലിയവയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ചെറിയ പട്ടങ്ങൾ പലപ്പോഴും വീട്ടിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്, സ്നേഹവും സൃഷ്ടിയുടെ കരുതലും നിറഞ്ഞതാണ്. വർണ്ണാഭമായ പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റുകളിൽ നിന്ന് തിളക്കമുള്ള പേപ്പർ സ്ക്രാപ്പുകൾ വരെ, വസ്തുക്കൾ വ്യത്യാസപ്പെടാം, പക്ഷേ സൃഷ്ടിയുടെ സന്തോഷം സ്ഥിരമായി തുടരുന്നു. പ്രക്രിയ അന്തിമ ഉൽപ്പന്നത്തെപ്പോലെ തന്നെ പ്രധാനമാണ്, പരീക്ഷണത്തിന്റെ ആവേശം, നേട്ടത്തിന്റെ സംതൃപ്തി, ആദ്യ വിമാനത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ എന്നിവ നിറഞ്ഞതാണ്.

ഒരു ചെറിയ പട്ടം വായുവിലേക്ക് ഉയരുമ്പോൾ, അത് സ്വയം മാത്രമല്ല വഹിക്കുന്നത്. അത് നിർമ്മിച്ച കുട്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷകളും സ്വപ്നങ്ങളും വഹിക്കുന്നു. ചരടിന്റെ ഓരോ വലിവിലും, കുട്ടി തന്റെ സൃഷ്ടിക്കൊപ്പം പറക്കുന്നതായി സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു, മേഘങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയും ആകാശത്തിന്റെ വിശാലത പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും അനന്തമായ സാധ്യതകളും അവരുടെ ഭാവനയെ വളർത്തുന്നു, എന്തും സാധ്യമാണെന്ന വിശ്വാസം വളർത്തുന്നു.

ചെറിയ പട്ടങ്ങളും സാമൂഹിക ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം നെയ്യുന്നു. കുട്ടികൾ തുറന്ന വയലുകളിൽ ഒത്തുകൂടുന്നു, അവരുടെ ചിരി മൃദുവായ കാറ്റിനൊപ്പം പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികൾ പങ്കിടുകയും, അവരുടെ രൂപകൽപ്പനകൾ താരതമ്യം ചെയ്യുകയും, കാറ്റിന്റെയും ചരടിന്റെയും സൂക്ഷ്മമായ നൃത്തത്തിൽ നാവിഗേറ്റ് ചെയ്യുന്നതിൽ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കളിയായ ഇടപെടൽ സമൂഹബോധവും താദാത്മ്യവും വളർത്തുന്നു, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിലനിൽക്കുന്ന സൗഹൃദങ്ങളും ഓർമ്മകളും കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നു.

വ്യക്തിപരമായ അഭിലാഷങ്ങളും സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളും കടന്ന്, ചെറിയ പട്ടങ്ങൾ നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള ലോകവുമായി സൂക്ഷ്മമായ ബന്ധം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. കാറ്റുമായുള്ള അവരുടെ സങ്കീർണ്ണമായ നൃത്തം പ്രകൃതിയുടെ ശക്തികളെക്കുറിച്ചും, സ്ഥിരതയുടെയും ചലനത്തിന്റെയും സൂക്ഷ്മമായ സന്തുലിതാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും, യാദൃശ്ചികതയുടെയും നിയന്ത്രണത്തിന്റെയും ഇടപെടലിനെക്കുറിച്ചും വിലപ്പെട്ട പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കളിയിലൂടെ പഠിച്ച ഈ പാഠങ്ങൾക്ക് ശാശ്വതമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം, അത് കുട്ടിയുടെ ലോകത്തെക്കുറിച്ചും അതിനുള്ളിലെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ധാരണയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും, ചെറിയ പട്ടങ്ങളുടെ സന്തോഷം അവരുടെ പറക്കലിന്റെ ക്ഷണികമായ നിമിഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ലളിതമായ വസ്തുക്കൾ ഓർമ്മകളാൽ നിറഞ്ഞ പ്രിയപ്പെട്ട സ്വത്തുക്കളായി മാറുന്നു - ചിരി, സൗഹൃദം, പര്യവേക്ഷണം എന്നിവയുടെ ഓർമ്മകൾ. അവ ബാല്യകാല സ്വപ്നങ്ങളുടെയും ഓരോ കുട്ടിയിലും കുടികൊള്ളുന്ന അനന്തമായ സാധ്യതകളുടെയും സ്പർശനീയമായ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായി വർത്തിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരമായി, ചെറിയ കൈറ്റുകൾ വെറും കളിപ്പാട്ടങ്ങളല്ല. അവ പറക്കുന്ന അഭിലാഷങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്, സർഗ്ഗാത്മകതയുടെയും ബന്ധത്തിന്റെയും പഠനത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെ വളർത്തുന്നു. കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ വർണ്ണാഭമായ സൃഷ്ടികൾ ആകാശത്ത് നൃത്തം ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അവ ചലിക്കുന്ന ഒരു ശാരീരിക വസ്തുവിനെ മാത്രമല്ല സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്, അവരിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന അനന്തമായ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു നോട്ടം, ഉയരത്തിലേക്ക് കുതിച്ചുയരാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.

കടൽ

semeer p

കടലിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ, ചെറിയൊരു മീൻകുഞ്ഞു ജനിച്ചു. അവന് ലത്തീൻ എന്ന പേര് നൽകി. ലത്തീന് കടൽ ഒഴികെ മറ്റൊരു ലോകവും അറിയില്ലായിരുന്നു. തിരമാലകൾ തമ്മിൽ കളിക്കുക, മണൽപ്പരപ്പിലൂടെ ഒഴുകിനടക്കുക, വർണ്ണമീനുകളോടൊപ്പം പായുക – ഇതായിരുന്നു ലത്തീന്റെ ദിനചര്യ.

ഒരു ദിവസം, ലത്തീൻ കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി. അവിടെ അവൻ കണ്ട കാഴ്ചകൾ അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. മിന്നുന്ന കണ്ണുകളുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ, വിചിത്ര ആകൃതിയിലുള്ള പാറകൾ, തിളങ്ങുന്ന പവിഴപ്പുറ്റുകൾ – എല്ലാം ലത്തീന്റെ കൗതുകത്തെ ഇളക്കിവിളിച്ചു. പെട്ടെന്ന്, ഒരു വലിയ മീൻ ലത്തീന്റെ അരികിലേക്ക് വന്നു. "നീ ആരാണ്? എന്തിനാണ് ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തേക്ക് വന്നത്?" ഗൗരവമേറിയ സ്വരത്തിൽ വലിയ മീൻ ചോദിച്ചു.

ലത്തീൻ വിറച്ചുപോയി. "ഞാൻ ... ലത്തീൻ. ഞാൻ കടലിനെ കൂടുതൽ അറിയാൻ ഇവിടെ വന്നു," അവൻ മന്ത്രിച്ചു പറഞ്ഞു.

വലിയ മീൻ ചിരിച്ചു. "കടലിന് പല രഹസ്യങ്ങളുണ്ട്. അതെല്ലാം അറിയാൻ ധൈര്യവും ജ്ഞാനവും വേണം." അവൻ ലത്തീന് കടലിന്റെ ആഴങ്ങളെക്കുറിച്ചും കടലിന്റെ രക്ഷാധികാരികളായ മീനുകളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ലത്തീന് കഥകൾ കേട്ട് ആവേശം തോന്നി. അവൻ കൂടുതൽ പഠിക്കാനും കടലിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും ആഗ്രഹിച്ചു. വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി, ലത്തീൻ ഒരു വലിയ മീനായി മാറി. അവൻ കടലിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും പര്യവേക്ഷണം ചെയ്തു, അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പഠിച്ചു.

ഒരു ദിവസം, ലത്തീൻ ചെറിയ മീൻകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടത്തെ കണ്ടു. അവർ കടലിനെക്കുറിച്ച് കൗതുകമുള്ളവരായിരുന്നു. ലത്തീൻ അവരെ കടലിന്റെ മടിത്തട്ടിലേക്കും മണൽപ്പരപ്പിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി. അവർ തിരമാലകളിൽ കളിച്ചു, വർണ്ണമീനുകളെ കണ്ടു, കടലിന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു. ലത്തീൻ ചിരിച്ചു. അവൻ തന്റെ കഥ പറഞ്ഞു – ഒരു ചെറിയ മീൻകുഞ്ഞായി കടൽ ആഴങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തതും കടലിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പഠിച്ചതും. അവൻ ചെറിയ മീൻകുഞ്ഞുങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, "കടൽ ഒരു വലിയ ലോകമാണ്. അതിൽ ധാരാളം കാഴ്ചകളും പഠിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ധൈര്യവും ജിജ്ഞാസയും കാത്തിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും."

THANKS...

താൽക്കാലികമായി കുട്ടിപ്പട്ടത്തിന് വിരാമം

പരിചിതമായ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഇത്രയും

ദൂരം ഓടിയെത്താൻ സാധിച്ചതിൽ

ചാരിതാർത്ഥ്യം

ഇതിൽ പങ്കാളികളായ എല്ലാവരെയും

ഓർത്തു കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും

നന്ദി......